

בש"פ 8061/16 - דמיטרי פיודורוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8061/16

כבוד השופט י' דנציגר
דמיטרי פיודורוב

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב
מיום 10.10.2016 במ"ת 440-09-16 שניתנו על ידי
כבוד השופט ב' שגיא

תאריך הישיבה: כ"ה בתשרי תשע"ו (27.10.16)

בשם העורר: עו"ד ניר זנו; עו"ד אסתי קופולוביץ

בשם המשיבה: עו"ד תומר סיגלוביץ

החלטה

1. לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפני, השתכנעתי כי דין הערר להידחות.

2. כתב האישום שהוגש נגד העורר מייחס לו ירי של שלושה כדורים לפחות, באמצעות אקדח, ממרחק של כ-10 מטרים, לעבר חבורה ששהתה בליל ה-10.8.2016 בגינה ציבורית בבת-ים, בכוונה לגרום לחברי החבורה פציעות

וחבלות חמורות ובכוונה להפחידם. כן נאשם העורר בכך שאיים על כל בני החבורה. אחד הקליעים פגע ברגלו של אחד מבני החבורה וגרם לו חבלה חמורה.

3. העורר הואשם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה; החזקת נשק שלא כדין; נשיאת נשק שלא כדין; ירי באזור מגורים ואיומים.

תחילה לא חלק העורר על קיומן של ראיות לכאורה, אולם טען לחולשה ראייתית אשר הינה בעלת פוטנציאל להשליך על תוצאתו הסופית של הליך המעצר. לטענתו חולשת הראיות נעוצה בהעדר יכולתה של המשיבה לבסס את הימצאותו של העורר בזירת האירוע ואת ביצוע הירי על ידו. עוד טען העורר כי הראיה המרכזית עליה הסתמכה המשיבה היא דבריו המפלילים של אליאס (שנכח לכאורה בגינה הציבורית בעת הירי) לפני מדובב, דברים עליהם לא חזר אליאס במהלך חקירותיו.

4. על אף טענות העורר קבע בית המשפט המחוזי, בהחלטתו הראשונה, כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המבוססת בעיקרה על דבריו של אליאס למדובב, וכי תשתית זו הינה בעוצמה מספקת לשלב זה של ההליך. בית המשפט עיין בהודעות המדובב ובתמליל השיחות (כפי שעשיתי אף אני) וקבע כי הפללת העורר על ידי אליאס הייתה ישירה ומובהקת. אליאס לא הסתפק בציון שמו של העורר, אלא היפנה לעובדה שמדובר באדם עם אצבע קטועה והתייחס לעברו הפלילי. בית המשפט התרשם כי פחדו של אליאס מהעורר הוא שגרם לו לסרב לחזור על הדברים בחקירה גלויה, בעוד שדווקא בנוכחות המדובב הוא נראה כמשיח לפי תומו. בית המשפט עמד על קיומם של מספר חיזוקים לאמיתות אמרתיו של אליאס, לרבות: קיומו של סכסוך בין החבורה לבין העורר, שבא לידי ביטוי באירוע מוקדם (סכסוך אליו התייחס גם רומן בהודעתו); ראיות להימצאותו של אליאס בגינה הציבורית (ראיית DNA על גבי פחית שנתגלתה במקום והודעתו של תמיר בעניין זה); חבלות ברגלו של אליאס (שמתייטבות עם תיאורו את בריחתו מהזירה, קפיצתו מעבר לחומה ונפילתו, וחבלה שספג עקב כך); הגעתו של העורר לדירתו מספר דקות לאחר האירוע הנטען; והעובדה ששמר על זכות השתיקה לאורך כל חקירותיו, תוך שהוא נמנע ממתן הסבר כלשהו למעשיו.

5. בהחלטתו השנייה מיום 10.10.2016 ציין בית המשפט המחוזי כי האירועים המתוארים בכתב האישום מקימים עילת מעצר ברורה ומובהקת של מסוכנות, כשעילה זו מתחזקת נוכח עברו הפלילי המכביד של העורר. בנוסף עמד בית המשפט על קיומו של חשש לשיבוש מהלכי משפט, בהינתן העובדה שהעורר יודע מיהו האדם שהפליל אותו. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי התיק קבוע לתחילת פרשת התביעה לסוף חודש נובמבר הקרוב.

6. העורר - באמצעות בא כוחו, עו"ד ניר זנו - טען לחולשה ממשית בתשתית הראייתית הלכאורית נגדו. בתמצית יצוין כי עו"ד זנו טען כי גרסתו של אליאס "מלאה סתירות ופרכות" וכי קיימים קשיים בהבנת השיחה בין אליאס לבין המדובב (לרבות בעניין שמו של היורה) ובתמלולה של שיחה זו. נטען כי אליאס התייחס בדבריו לפני המדובב לאדם בשם דימה קרביץ. עוד נטען כי יש לדחות את החיזוקים שאותם מנה בית המשפט המחוזי למהימנות דבריו של אליאס.

בא כוח המשיבה, עו"ד סיגלוביץ, תומך בקביעותיו של בית המשפט קמא.

7. לאחר שעינתי בתמליל שיחתו של אליאס עם המדובב, בחומר החקירה שנמסר לי על ידי עו"ד סיגלוביץ, ובחומר

שהוגש לעיוני על ידי בא כוח העורר, השתכנעתי כי לא נפלה שגגה בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, עת קבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המצדיקה את מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

כבית המשפט המחוזי, אף אני סבור כי הפללת העורר כמי שירה בגינה הציבורית על ידי אליאס, בדבריו לפני המדובב, היא ישירה ומובהקת. אף אם יש שאלות ותהיות מסויימות העולות ממקרא תמלול הדברים, אלה תתבררנה מן הסתם במקום המתאים לכך, דהיינו, בהליך העיקרי. באשר לחיזוקים שאותם מנה בית המשפט המחוזי, מרביתם נראים לי חיזוקים של ממש.

8. באשר לעוצמתה של עילת המעצר; אני סבור כי מספר טעמים מטים בשלב זה את הכף לכיוון מעצר מאחורי סורג ובריח. על טעמים אלו ניתן למנות את מסוכנותו של העורר הנלמדת מעברו הפלילי המכביד (הכולל, בין היתר, הרשעות בעבירות איומים, תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר, התנהגות פרועה במקום ציבורי, הפרת הוראה חוקית וכו'), בגינו ריצה עד כה ארבע תקופות מאסר. לא ניתן להתעלם גם מקיומו של חשש לשיבוש הליכי משפט, בהתחשב בכך שהעורר יודע ומכיר את זהותו של אליאס שהינו העד המפליל, ובהתחשב בכך שעד זה טרם הועד.

אציין כי מוצא אני טעם בדברי בית המשפט המחוזי לפיהם יתכן שלאחר העדתו של אליאס, יהיה מקום לשקול בקשה של העורר להפנותו לשירות המבחן לשם בחינת אפשרות להמרת המעצר מאחורי סורג ובריח במעצר בפקוח אלקטרוני.

9. הערר נדחה איפוא.

ניתנה היום, כ"ה בתשרי התשע"ז (27.10.2016).

ש ו פ ט